6- 3|4|73

Erding, 25.3.73

Domnule Ronnett,

Am primit scrisoarea d-tale din 16.3.73 și de-ți răspund o fac pentrucă nu mă așteptam la atâta lipsa de bun simț și omenie ce duhnește din conținutul ei. —
Te știam cândva băiat modest și bine crescut. Timpul însă schimbă totul, te-ai schimbat și d-ta și la fire și la nume...
De ce, „domnule Alexandru Rahmistruc"? —
Încerci să-mi dai lecție de legionarism...
Aș dori să știu când și unde ți-ai câștigat acest merit că, dela ieșirea din lagăr și până la moartea lui Vasile Posteucă, n'am auzit nimic despre d-ta ca legionar?.. —
Constat, din cele ce mi-ai scris că-ți ajuți șeful „și la bine și la greu". Mai mult la rău decât la greu, domnule Ronnett!
Ai habar că șeful d-tale a necinstit familia unui camarad (Costin) care-l adăpostea în vremuri grele și ca a în-

cercat apoi să pună în cârca lui Traian Borobaru această mare ispravă de om neisprăvit? Şi, ca şi când, nici usturoi n'a mâncat nici gura nu-i pute" a scos în acel timp „Omul nou" pentru subalterni. Câtă sfidare a sufletului legionar, la acest om?

De şti acest lucru atunci cum te împaci şi cum se împacă această murdară faptă a lui H. Sima cu învăţămintele ~~din~~ din „Cărticica Şefului de cuib" pe care mă îndemni s'o mai citesc? —

Sima a călcat în picioare legea onoarei, a nesocotit legea educaţiei, a dispreţuit legea camaraderiei şi a fugit ca un laş de răspundere când a trebuit să răspundă pentru greşelile lui. D-ta şi alţii ca d-ta credeţi că el mai poate sta totuş în fruntea unei mişcări de reînoire morală pentru Neamul nostru. Să vă trăiască, însă asta e bulibaşie, sau miroase a „Cosa Nostra", iar nu Mişcare Legionară. Nu pentru asta a murit Căpitanul şi cei mai buni dintre noi ca să ne batem azi joc de sacrificiile şi crezul lor.

Cine-l mai urmează pe Sima și după această grea abatere poate să poarte orice nume numai cel de legionar nu! ~~Să știe și~~ Îl ajută pe Sima să nesocotească mai departe principiile morale și spirituale ale mișcării.—

Am auzit că te-ai purtat ca un netot cu Doamna și Domnul Ionescu când ai fost în Ianuarie la Madrid ca să-ți vezi șeful. Cum ai putut să fii așa de necuviincios cu Dânșii?!..—

Am mai auzit că, avându-l sub îngrijire medicală pe fratele Postencă în stare muribundă tratat cu droguri ca să-i aline durerea, l-ai pus să semneze un „Testament politic" conceput de altcineva, altundeva. E de necrezut acest fapt pentru că ar fi o treabă de hienă și nu de medic legionar.—

De ai făcut-o, Dumnezeu să te ierte și să te îndrepte!

Părerea lui Vasile Postencă din ultimele luni ale vieții lui în problema Sima ne este destul de bine cunoscută. Sunt scrisori ale lui către mine și alți camarazi în care tratează și această penibilă problemă

legionară. Or, Vasile ne scrie cu totul altceva decât cele ce i s'a dat să încalece în stare de epuizare psihică și fizică, în așa zisul „testament politic" al lui. —
Ca să-ți aperi și să-ți servești șeful umbli în minciuni, insulți și amenințări cu multă nerușinare pe unul și pe altul dintre noi. Numai o lichea poate să se comporte cum te comporți și să scrie ce mi-ai scris. —
Dragă domnule Rohrmistrine, nu te degrada ca om jucând rolul agentului electoral de proastă calitate, din România de ieri, pentru un om care nu mai poate sta în fruntea Mișcării Legionare din cauza greșelilor lui. L'a călcat tramvaiul! Bucurie mie!
Legiunea însă va dăinui cât timp se vor mai găsi camarazi în stare s'o apere cu toată puterea lor „împotriva a tot ce ar putea s'o ducă pe căi de compromisuri sau compromitere; sau împotriva a tot ce ar putea să-i scadă măcar înalta ținută morală"!
Sper că înțelegi ce ți-am spus azi ca răspuns la cele ce mi-ai scris. —
Tot binele și Dumnezeu să ne lumineze pe toți.
Victor Apostolescu